

Hodnocení bakalářské práce – oponentský posudek

Název práce: Aplikace animačních technik

Autor: Libor Širůček

Bakalářská práce obsahuje 53 stran, obsahuje úvod, kapitolu pojednávající o metodě animace, kapitolu o animačních technikách, která tvoří nejrozsáhlejší část práce, seznam literatury a abstrakt.

Autor vychází z pojetí animace jako činnostní koncepce, zaměřuje se na animaci z hlediska pedagogického, kde se uplatňuje jako výchovný styl charakteristický nedirektivní metodou podpory komunikace, tvořivě kulturní samostatné činnosti a sociálního úsilí. Cílem vlastní práce je rozbor a zkoumání konkrétní činnosti animátora při využití různých aktivit...(6), bylo by vhodnější jej snad definovat méně vágně.

Vlastní členění kapitoly Metoda animace je poměrně přehledné, přestože by bylo text patrně lépe členit do číslovaných podkapitol, jako je tomu např. v další části práce (pojem animace např. mohl mít samostatné vymezení a ne být nečíslovanou podkapitolou Metoda animace - 7). Grafická úprava práce je vhodná (snad s výjimkou úvodního poděkování).

Při rozboru pilířů animačních technik (8) odpovídá autor na jednoduché otázky: Kdo, kde, komu a jak animace slouží. Zde by bylo patrně vhodné uvést, že vzhledem k definici animační techniky neslouží animaci pouze osobnost animátora a jeho přístup - při práci ve skupině, která je základem využití animace jsou to bezesporu také osobnostní a další charakteristiky všech členů skupiny, zvláště zdůrazňujeme – li nedirektivnost přístupu. Při popisu metody animace by také bylo vhodné kritičtější zamyšlení zahrnující také příp. nevýhody přístupu, srovnání s jinými metodami, úvaha, u jakých skupin by její využití mohlo být a z jakého důvodu problematické. Již jen proto, že při popisu metody, jak jej definoval autor, si můžeme položit zajímavé otázky – nedirektivnost přístupu vs. mládež jako „objekt výchovy animací“(10), vzájemná identifikace členů skupiny vs. osobní role (10) ad.

Na str. 11 autor cituje postoj jako naučenou dispozici chování k určitému objektu, postoj je z dnešního pojetí spíše dispozicí k hodnocení, která může být s chováním i v rozporu.

Kapitola Animační technika je zpracována velmi dobře, přehledně a splňuje patrně i cíle práce. Zde jsou na místě pouze drobné výhrady, snad i dílem stylistické: Např. věta:

„Uváděním do konfrontace se zajímavými informacemi, s názory druhých lidí i s tím co už sami znají a zažili, jsou mladí lidé povzbuzeni k cestě za pravdivým životním názorem“ (22) nabízí otázku, co jsou ony „pravdivé životní názory“.

V kapitole Volba vhodné aktivity (30) uvádí autor v podkapitole zabývající se výběrem her podle zaměření inteligence (zmněno Gardnerovo pojetí a Bloomova taxonomie cílů) možnost zaměřit se pouze na „jeden typ inteligence“ Je ovšem otázkou, nakolik jsou jednotlivé faktory na sobě navzájem nezávislé, což by bylo vhodné doplnit.

Přes tyto více méně drobné výhrady je práce zpracována kvalitně s využitím poznatků z pedagogické psychologie (Bloomova taxonomie cílů), vývojové psychologie (Ericsson), sociální i obecné psychologie.

Pro přehlednost a zajímavost mohl být text doplněn v přílohách o grafické informace týkající se problematiky, fotografie ad., na čemž by též byla více patrna autorova invence (citací v textu je poměrně dost), stejně jako bylo patrně vhodné téma takového charakteru, jako jsou animační techniky, rozpracovat a doplnit i v praktické části.

Vlastní závěr shrnující a skromně hodnotící vlastní příspěvek k osvětě metody animace doplňuje dobrou kvalitu bakalářské práce.

**Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě.
Navržené hodnocení: výborně až velmi dobře.**

26.5.2006

Mgr. Radek Stehlík